

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน
ส่วนบุคคล ของลูกค้าธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

The relationship between financial management factor and personal financial planning
behavior of commercial bank customers in Suratthani

พิชามณูษ์ ศรีสุวรรณ¹, ดร.พวงเพ็ญ ชูรินทร์², ผศ.ดร.นิศย์ หทัยวิงศ์ สุขศรี³

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

^{2,3}อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ศึกษาระดับปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ และปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ และปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน กับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของลูกค้าธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ลูกค้าที่ใช้บริการธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และสถิติค่าการถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านพฤติกรรม การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของลูกค้าธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน และปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่า มีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล / เป้าหมายทางการเงิน / ความรู้ความเข้าใจ / ประสบการณ์ทางการเงิน

Abstract

The purposes of this study were to examine the behavior of personal financial planning, the factor' level of financial targets, understanding factors and a factor of financial experience, and study the relationship between the financial targets, understanding factors and a factor of financial experience with personal financial planning behavior of commercial banks clients in Suratthani province. Samples of 400 cases were drawn from commercial banks clients in Suratthani province using questionnaires to collect the data. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, correlation coefficient and multiple regression analysis.

The results of the study were as follows: 1) the factor of financial targets for overall was moderate, 2) the factor of understanding on personal financial planning for overall was high, 3) the factor of financial experience for overall was moderate, 4) the overall of personal financial planning behavior of commercial banks clients in Suratthani province was high, and 5) the relationship between the factors of financial targets, the factor of understanding on personal financial planning and personal financial planning behavior found that it related to the same direction significantly at .05

Keywords: personal financial planning / financial targets / understanding / financial experience

บทนำ

การวางแผนทางการเงินในอดีต อาจไม่เห็นว่าเป็นสิ่งที่สำคัญนัก เนื่องจากวิถีชีวิตของคนในยุคก่อนนั้นไม่ได้รับเรื่องอย่างทุกวันนี้ “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” แม้จะไม่มีเงินทอง ก็ไม่ได้ทำให้ชีวิตลำบาก เพราะด้วยทรัพยากรธรรมชาติยังอุดมสมบูรณ์ แต่ในปัจจุบันนี้สิ่งแวดล้อมได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ทั้งโรคภัยไข้เจ็บก็มีหลากหลายมากขึ้น และมีความรุนแรงขึ้นทุกวัน ในขณะที่วิทยาการทางการแพทย์ที่เจริญก้าวหน้าทำให้คนเรามีอายุที่ยืนยาวขึ้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2557 : ออนไลน์) ดังนั้น การวางแผนทางการเงินเพื่อให้มีเงินไว้ใช้จ่ายใช้สอยอย่างไม่ขาดแคลน ในทุก ๆ เรื่อง จึงเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องทำและต้องทำตั้งแต่นั้น ๆ ถ้าไม่ต้องการลำบากตอนเกษียณอายุ ด้วยเหตุผลหลัก ๆ 5 ประการ ที่ทุกคนต้องให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงิน คือ 1) อนาคตจะมีอายุยืนยาวขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันวิวัฒนาการด้านการแพทย์มีความทันสมัย ส่งผลให้มีอายุยืนยาวขึ้น และจากตัวเลขการคาดประมาณประชากรของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แนวโน้มผู้หญิงจะมีอายุยืนกว่าผู้ชาย ฉะนั้นผู้หญิงจึงต้องตื่นตัวเรื่องการวางแผนทางการเงินให้กับตัวเองและครอบครัวเป็นสองเท่าตัว 2) จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป คือ ในอดีตสังคมไทยจะอยู่กับแบบครอบครัวใหญ่ แต่ปัจจุบัน ด้วยสภาพเศรษฐกิจทำให้ทุกคนต้องแยกย้ายกันไปทำมาหากินจากครอบครัวใหญ่ กลายเป็นครอบครัวเดี่ยว ฉะนั้นการเตรียมความพร้อมด้านการเงินเพื่อไว้ใช้ในยามชราจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง 3) ความเสี่ยงทางด้านเศรษฐกิจมีมากขึ้น คือ เมื่อประเทศไทยมีการเปลี่ยนจากประเทศเกษตรกรรมที่พึ่งพาตนเองไปเป็นประเทศอุตสาหกรรม ที่ต้องพึ่งพิงและเกี่ยวข้องกับนานาประเทศ เมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในประเทศใดประเทศหนึ่ง ก็มักจะมีผลกระทบเป็นลูกโซ่ไปยังประเทศอื่น ๆ ด้วย 4) แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของ

สินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ 5) อนาคตทางเลือกในการลงทุน จะมีมากขึ้นและสลับซับซ้อนขึ้น คือ เนื่องจากแรงกดดันจากอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำ ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ทางการเงินใหม่ ๆ ขึ้นมาเรื่อย ๆ ได้แก่ ตราสารทุน (หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิในหุ้น เป็นต้น) ตราสารหนี้ (ตั๋วเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ ตั๋วสัญญาใช้เงิน หุ้นกู้ เป็นต้น) กองทุนรวม นอกจากนี้ยังมีตราสารที่เกิดใหม่ ๆ ในประเทศอย่างเช่น ตราสารอนุพันธ์ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า เป็นต้น เหล่านี้ทำให้เราสามารถเอาเงินไปลงทุนเพื่อให้เงินทำงานแทนเราได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่า หากไม่ตื่นตัวในเรื่องของการวางแผนทางการเงินแล้ว จะไม่ทราบเลยว่าในโลกนี้ยังมีช่องทางอื่น ๆ อีกมากมายที่นอกเหนือจากการฝากเงินไว้กับธนาคาร และช่องทางเหล่านี้ หากรู้จักเลือกนำมาใช้ให้เหมาะสม ก็สามารถช่วยให้เราอยู่ได้อย่างสุขสบายในอนาคต (สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. 2557 : ออนไลน์)

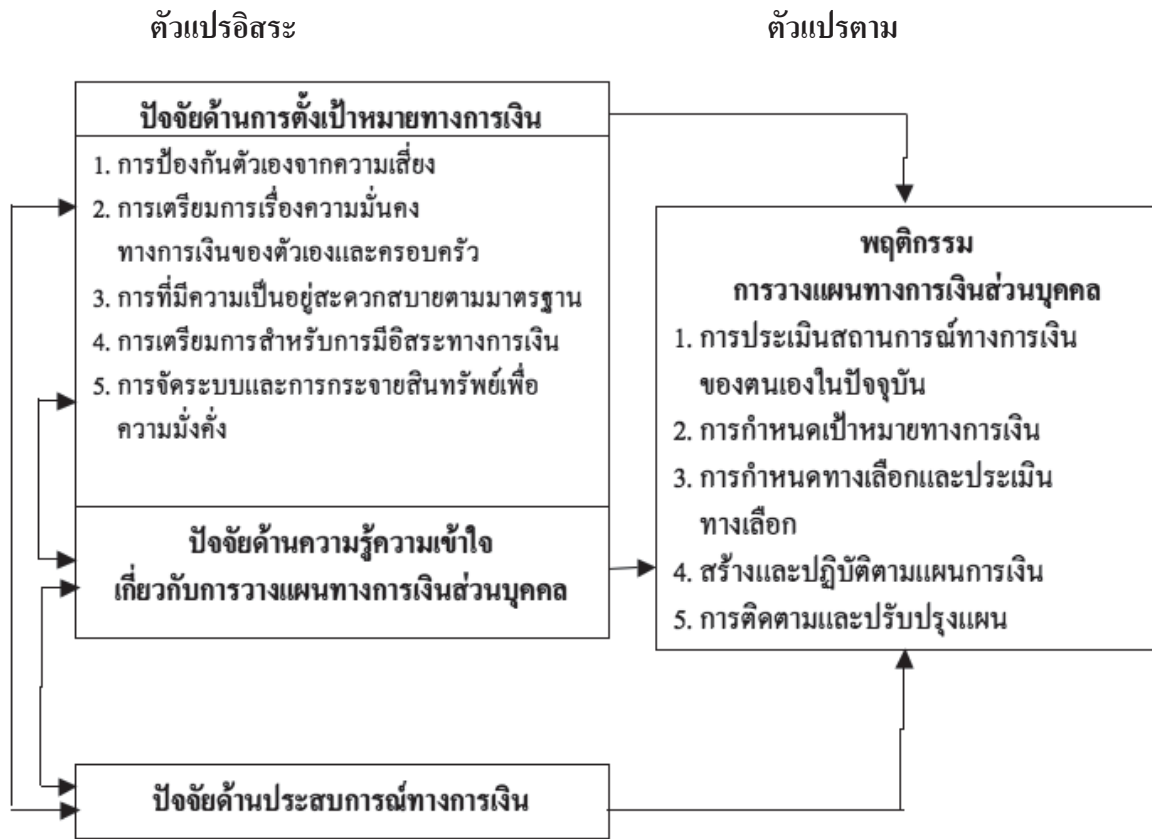
จากความเป็นมาและความสำคัญของการวางแผนทางการเงิน ซึ่งสามารถป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตและปัญหาต่าง ๆ จึงเป็นที่น่าสนใจว่าจะมีปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ผู้วิจัยจึงเลือกลูกค้าที่ใช้บริการของธนาคารพาณิชย์ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเนื่องจากกลุ่มลูกค้าที่ใช้บริการธนาคารพาณิชย์ ถือเป็นบุคคลที่มีความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในระดับหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจ ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับธนาคารพาณิชย์ ที่จะนำข้อมูลไปแนะนำทางเลือกด้านการเงินและการลงทุนที่หลากหลายให้กับลูกค้า รวมทั้งสามารถบูรณาการการวางแผนทางการเงินให้สอดคล้องกับเป้าหมายทางการเงินของลูกค้าเฉพาะบุคคล เพื่อให้ลูกค้าเกิดความมั่นคงได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว และบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้ซึ่งถือเป็นการสร้างคุณค่าเพิ่มให้แก่ลูกค้ารายเดิม และในขณะเดียวกัน ยังเป็นการขยายฐานการลงทุนไปสู่ลูกค้ากลุ่มใหม่ด้วย และยังเป็นประโยชน์ต่อบุคคลทั่วไปที่สนใจในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อจัดการและวางแผนการเงินของตน รวมถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ และปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน ของลูกค้าธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของลูกค้าธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน กับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของลูกค้าธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษา ค้นคว้า และสังเคราะห์จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์ทางการเงิน และพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร สำหรับการศึกษาครั้งนี้เป็นลูกค้ำที่ใช้บริการธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มโดยการกำหนดสัดส่วน และการสุ่มแบบบังเอิญ
2. ขอบเขตด้านตัวแปร สำหรับการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน และตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ การประเมินสถานการณ์ทางการเงินของตนเองในปัจจุบัน การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน การกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก การสร้างและปฏิบัติตามแผนการเงิน และการติดตามและปรับปรุงแผน
3. ขอบเขตด้านเวลา สำหรับการวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2557

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่
 - 1.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จะครอบคลุมถึงแผนและกระบวนการวางแผนทางการเงินในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมทางการเงินของแต่ละบุคคล

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคล การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจะช่วยให้บุคคลมีการคาดการณ์ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตพร้อมทั้งทำการวางแผนรองรับไว้ได้ให้ตนเองได้รับความมั่งคั่งสูงสุดอันจะนำมาซึ่งความผาสุก และเสถียรภาพทางการเงินของบุคคลนั้น

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายทางการเงิน เป้าหมายทางการเงินที่ดีจะทำให้บุคคลมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง ลักษณะของเป้าหมายทางการเงินที่ดีจะมีคุณสมบัติ คือ ต้องเป็นเป้าหมายที่มีความชัดเจน โดยในส่วนของเป้าหมายทางการเงินที่ดีนั้นนอกจากจะต้องมีความชัดเจน

1.4 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเงิน เป็นกระบวนการรับรู้เรื่องราวหรือข้อมูลต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ และสามารถรวบรวม หรือแยกแยะในประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างละเอียดและสามารถลำดับขั้นตอนได้อย่างชัดเจน

1.5 แนวคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ทางการเงิน คือ การที่เคยทำธุรกรรมหรือมีประสบการณ์ในอดีตเกี่ยวกับเรื่องการเงิน เช่น การใช้บัตรเครดิต การกู้เงินจากสถาบันการเงิน การรีไฟแนนซ์ การเข้าซื้อการลงทุน เป็นต้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยในประเทศ และงานวิจัยในต่างประเทศ ได้แก่

2.1 งานวิจัยในประเทศ ได้แก่ 1) งานวิจัยของ จารุณี จอมโลกสูง. (2555). ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 2) งานวิจัยของ กุลธุกาน ตั้งทิวาพร. (2553) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคล วัยทำงาน กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร 3) งานวิจัยของ โสภณ ฟองเพชร. (2553) ศึกษาเรื่องการสร้างความเข้มแข็งทางการเงินส่วนบุคคลของสมาชิกกลุ่มอาชีพชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ 4) งานวิจัยของ สานติ ศาสนปัทมา. (2552) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของพนักงานโรงงานผลิตเคมี และผงโลหะแห่งหนึ่งในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง 5) งานวิจัยของ ศิริวรรณ ว่องวิรุฒ. (2552) ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

2.2 งานวิจัยต่างประเทศ ได้แก่ 1) Kehiaian, Scott E. (2012) ศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อความรู้ทางการเงินในครัวเรือนอเมริกา 2) Ramli, Zaimah. (2012) ศึกษาพฤติกรรมทางการเงินกรณีศึกษาสำหรับครูผู้หญิงใน Bandar Baru Bangi, ศรีลังกา 3) Yao-Tsung Tsai. (2006) ศึกษาพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของพลเมืองผู้สูงอายุ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มีรูปแบบการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed-end Questionnaire) ที่ประกอบด้วยข้อมูลปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงินส่วนบุคคล ปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน และข้อมูลพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขั้นตอนการวิจัย

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม

2.3 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาวิเคราะห์

2.4 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจทานและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

2.5 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่ศึกษา ตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง

2.6 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสร็จเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try – out) กับลูกค้าที่ใช้บริการธนาคารพาณิชย์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งค่าความเชื่อมั่นที่ได้ค่าเท่ากับ .91 ขอบแบบสอบถาม

2.7 นำแบบสอบถามที่ได้หาค่าความเชื่อมั่นมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ครอบคลุมมากขึ้น และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้ โดยการใช้แบบสอบถาม จำนวน 400 ตัวอย่าง

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้สนับสนุนการวิจัยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารทางวิชาการ รายงานการวิจัย วารสาร บทความ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ข้อมูลทางสถิติ เอกสารที่มีผู้ศึกษาไว้ก่อนแล้ว รวมทั้งแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจากตำราวิชาการ และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติสำหรับวิเคราะห์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

4.1 การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงินส่วนบุคคล ปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน และด้านพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติวิเคราะห์ทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) และสถิติวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน ของลูกค้าธนาคารพาณิชย์ใน

จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดระบบและการกระจายสินทรัพย์เพื่อความมั่งคั่งอยู่ในระดับสูง รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน โดยเรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเตรียมการเรื่องความมั่นคงทางการเงินของตนเองและครอบครัว การที่มีความเป็นอยู่สะดวกสบายตามมาตรฐาน การป้องกันตัวเองจากความเสี่ยง และการเตรียมการสำหรับการมีอิสระทางการเงิน ดังนี้

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของลูกค้ำธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์พบว่า มีความรู้เรื่อง การจัดทำงบประมาณรายรับ รายจ่าย แต่ละเดือน คิดเป็นร้อยละ 98.00 รองลงมามีวัตถุประสงค์ของการลงทุนทางการเงิน เพื่อจะได้รับผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ยเงินปันผลและอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 92.5

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงินของลูกค้ำธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่า อยู่ในระดับสูง 4 ข้อ ได้แก่ อ่านรายงานเครดิตที่ธนาคารส่งให้เพื่อตรวจสอบระดับเครดิต การวางแผนการลงทุนสำหรับชีวิตหลังเกษียณ การนำบัญชีไปปรับให้เป็นปัจจุบันทุกเดือน การมีประสบการณ์ในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่ามาก ๆ เช่น รถยนต์ ที่ดิน บ้าน เป็นต้น มีประสบการณ์ทางการเงิน อยู่ในระดับปานกลางในการชำระสินค้าด้วยบัตรเครดิต และมีประสบการณ์ทางการเงินอยู่ในระดับต่ำมาก 4 ข้อ ได้แก่ การกู้เงินนอกระบบ ประสบการณ์การใช้บัตรเครดิต ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และการใช้บัญชีกระแสรายวัน

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของลูกค้ำธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับสูง 3 ด้าน ได้แก่ การติดตามและปรับปรุงแผน การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน การกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ การสร้างและปฏิบัติตามแผนการเงิน และการประเมินสถานการณ์ทางการเงินของตนเองในปัจจุบัน ดังนี้

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

5.1 ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงินโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำมากกับปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำมากกับปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยกำหนดค่าความสัมพันธ์ ถ้ามีค่ามากกว่า .80 จะเกิดปัญหาจากการที่ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก (Multicollinearity) ซึ่งจากการวิจัย พบว่า Multicollinearity ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เนื่องจากมีความสัมพันธ์กันอยู่ระหว่าง .001 ถึง .77 ซึ่งความสัมพันธ์มีค่าไม่เกิน .80 ดังนั้น ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทุกตัวสามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอย โดยลำดับขั้นได้เมื่อไม่เผชิญกับปัญหา Multicollinearity

5.3 ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน และปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน

ส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงินโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำมาก กับการประเมินสถานการณ์ทางการเงินของตนเองในปัจจุบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำมากกับการติดตามและปรับปรุงแผน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำมากกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำมากกับการกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .5 ปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำมากกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสำคัญเชิงบวกในระดับต่ำมากกับการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสำคัญเชิงบวกในระดับต่ำมากกับการกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสำคัญเชิงบวกในระดับต่ำมากกับการติดตามและปรับปรุงแผน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน เพื่อการป้องกันตัวเองจากความเสียหาย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการติดตามและปรับปรุงแผนทางการเงินไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าระดับการตั้งเป้าหมายทางการเงินเพื่อการป้องกันตัวเองจากความเสียหายที่มากขึ้น ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่มากขึ้นเช่นกัน บุคคลทุกคนมีความยอมรับความเสี่ยงที่แตกต่างกันแต่ทุกคนมักจะมีการวางแผนเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Mathur (1984) กล่าวว่า ลักษณะของอาชีพ (Career Choice) ส่งผลถึงรายได้ (Income) ซึ่งรายได้ ส่งผลถึงวิถีการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล (Life Style) ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีอาชีพที่ดีก็จะมีรายได้ที่สูง มีชีวิตความเป็นอยู่ที่หรูหราสุขสบายมากกว่าผู้มีรายได้ต่ำ ส่งผลให้การกำหนดเป้าหมายทางการเงินของบุคคลนั้นก็จะสูงกว่าตามไปด้วยและไม่ว่าบุคคลใดจะมีรายได้สูงหรือต่ำ ก็จะต้องกำหนดเป้าหมายทางการเงินของตัวเองไว้เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคคลนั้น ๆ

2. ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน เพื่อการเตรียมการเรื่องความมั่นคงทางการเงินของตัวเองและครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับการสร้างและปฏิบัติตามแผนการเงิน และมีความสัมพันธ์กับการติดตามและปรับปรุงแผน ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ระดับของการตั้งเป้าหมายทางการเงินเพื่อการเตรียมการเรื่องความมั่นคงทางการเงินของตัวเองและครอบครัว ที่มากขึ้นส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่มากขึ้นเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุณี จอมโคกสูง (2555) ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากร อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่าส่วนใหญ่มีการวางแผนการเงินในด้านของการมีเงินเก็บที่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตรหลานที่สูงขึ้น รองลงมาคือ มีเงินเก็บที่เพียงพอสำหรับไว้ใช้จ่ายโดยไม่เดือดร้อน และมีเงินเก็บอย่างเพียงพอสำหรับ

ซื้อทรัพย์สินต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ แต่มีส่วนน้อยที่มีเงินเก็บอย่างเพียงพอสำหรับการท่องเที่ยวพักผ่อนเพื่อเป็นกำไรชีวิต

3. ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน เพื่อการที่มีความเป็นอยู่สะดวกสบายตามมาตรฐาน มีความสัมพันธ์กับการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ระดับของการตั้งเป้าหมายทางการเงินเพื่อการที่มีความเป็นอยู่สะดวกสบายตามมาตรฐาน ที่มากขึ้น ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่มากขึ้นเช่นกัน ทุกคนคล้อยตามมีความต้องการเพื่อใช้ชีวิตอย่างสะดวกสบายตามมาตรฐานของทุกคน ซึ่งปัจจัยที่สำคัญ คือ เงิน เป็นทรัพยากรที่จำกัด ทำให้ทุกคนคล้อยตามมีการวางแผนการใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์รวมถึงตอบสนองความต้องการของตนเองมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คันสนีย์ จันดีะมงคล (2550) ศึกษาเรื่องกระบวนการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของมัลคฤเทศก์ที่ประกอบอาชีพในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่ามีการตั้งเป้าหมายทางการเงินในการออมเงินสำหรับตนเอง เพื่อต้องการเก็บเงินไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยและแก่ชรา ซึ่งจะเก็บไว้เป็นเงินฝากธนาคาร โดยการฝากออมทรัพย์นำไปลงทุนในธุรกิจการค้า ซื้อยานพาหนะ มีวิธีการออมเงินแบบรายเดือน นอกจากนี้แล้วส่วนใหญ่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินประจำเดือน โดยได้รับประโยชน์จากการวางแผนการใช้จ่าย คือ มีการควบคุมสถานะทางการเงินของตนเองอย่างสม่ำเสมอ และมีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามแผน

4. ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน เพื่อการเตรียมการสำหรับการมีอิสระทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการประเมินสถานการณ์ทางการเงินของตนเองในปัจจุบัน ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์กับการติดตามและปรับปรุงแผน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าระดับการตั้งเป้าหมายทางการเงินเพื่อการเตรียมการสำหรับการมีอิสระทางการเงินที่มากขึ้น ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่มากขึ้นเช่นกัน ทุกคนคล้อยตามมีความคาดหวังว่า การใช้ชีวิตหลังเกษียณจะสามารถใช้จ่ายได้เหมือนกับช่วงที่ทำงานอยู่ รวมถึงเงินออมไว้สามารถใช้ได้เพียงพอในช่วงชีวิตที่เหลือทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศานติ ศาสนปัจโชติ (2552) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของพนักงานโรงงานผลิตเคมี และผงโลหะแห่งหนึ่งในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง พบว่า การตั้งเป้าหมายทางการเงินเพื่อการมีอิสรภาพทางการเงิน ในช่วงปลายของชีวิตจะมีการวางแผนทางการเงินเพื่อความมั่นคงที่ดีกว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต่างกัน ไม่ทำให้พนักงานมีการวางแผนทางการเงินเพื่อความมั่นคงที่แตกต่างกัน ในขณะที่ความรู้และประสบการณ์ทางการเงินที่มากขึ้น จะทำให้พนักงานมีพฤติกรรมวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงทางการเงินที่ดีขึ้น

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปร	X̄	S.D.	TA1	TA2	TA3	TA4	TA5	TTA	TB	TC	TD1	TD2	TD3	TD4	TD5	TTD
TA1	3.06	0.58	1.00	0.17**	0.18**	-0.02	-0.18**	0.39**	-0.02	0.09	-0.04	0.14**	0.17**	0.05	0.14**	0.17**
TA2	3.39	0.45		1.00	0.30**	0.16**	0.10	0.62**	0.08	0.31**	0.08	0.08	0.02	0.10*	0.11*	0.12*
TA3	3.07	0.76			1.00	0.40**	-0.01	0.74**	0.08	-0.01	0.05	-0.19**	-0.06	0.04	-0.09	-0.09
TA4	2.93	0.70				1.00	0.09	0.60	0.01	0.03	0.17**	-0.07	-0.13	-0.03	0.10*	0.01
TA5	3.60	0.76					1.00	0.36**	0.14**	0.04	0.08	-0.07	-0.06	-0.05	0.07	-0.01
TTA	3.21	0.65						1.00	0.10*	0.17**	0.13*	-0.06	-0.03	0.04	0.11*	0.06
TB	0.63	0.37							1.00	0.08	0.01	0.04	0.12*	0.03	0.20**	0.14**
TC	2.66	0.76								1.00	0.08	0.22**	0.14**	0.03	0.17**	0.22**
TD1	3.00	0.77									1.00	0.04	-0.06	0.01	-0.05	0.27**
TD2	3.64	0.72										1.00	0.57**	0.18**	0.32**	0.73**
TD3	3.56	0.81											1.00	0.25**	0.41**	0.78**
TD4	3.25	0.80												1.00	0.19**	0.52**
TD5	3.78	0.80													1.00	0.65**
TTD	3.44	0.78														1.00

หมายเหตุ : * p < 0.05, ** p < 0.01

TA1 = การป้องกันตัวเองจากความเสี่ยง

TA2 = การเตรียมการเรื่องความมั่นคงทางการเงินของตัวเองและครอบครัว

TA3 = การที่มีความเป็นอยู่สะดวกสบายตามมาตรฐาน

TA4 = การเตรียมการสำหรับการมีอิสระทางการเงิน

TA5 = การจัดระบบและการกระจายสินทรัพย์เพื่อความมั่งคั่ง

TTA = ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงิน

TB = ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

TC = ปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน

TD1 = การประเมินสถานการณ์ทางการเงินของตนเองในปัจจุบัน

TD2 = การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน

TD3 = การกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก

TD4 = สร้างและปฏิบัติตามแผนการเงิน

TD5 = การติดตามและปรับปรุงแผน

TTD = พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

5. ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์กับการติดตามและปรับปรุงแผน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ระดับของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินที่มากขึ้นส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินที่มากขึ้นเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Moore (2003) กล่าวไว้ในเอกสารสำรวจความรู้ความสามารถทางการเงินของชาวเมืองวอชิงตันว่าเราไม่สามารถตัดสินความรู้ความเข้าใจทางการเงินส่วนบุคคล โดยการวัดความรู้หรือประสบการณ์ หรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว ความรู้ความเข้าใจเปรียบเสมือนตัวชี้วัดความสามารถทางการเงินนั้น ต้องมาจากการวิเคราะห์ที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยการเชื่อมโยงกันระหว่างความรู้ทางการเงิน ประสบการณ์ทางการเงิน และพฤติกรรมทางการเงิน ดังนั้น บุคคลที่มีประสบการณ์ทางการเงินและมีความรู้ความเข้าใจที่มากกว่า บุคคลนั้นก็จะสามารถจัดการกับเรื่องการเงินของตัวเองที่มีความซับซ้อนอย่างมีประสิทธิภาพได้มากกว่าคนอื่น นอกจากนี้แล้วการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีประสบการณ์ทางการเงินที่มากกว่าจะมีพฤติกรรมในการป้องกันในทางบวก จึงสามารถทำนายได้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะมีความรู้ความเข้าใจทางการเงินและการบริหารการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพมาก รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สานติ ศาสนปัทมา (2552) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม

การวางแผนทางการเงิน ของพนักงานโรงงานผลิตเคมี และผงโลหะแห่งหนึ่งในเขตนิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด จังหวัดระยอง พบว่า ความรู้ทางการเงินที่มากขึ้น จะทำให้พนักงานมีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงทางการเงินที่ดีขึ้น

6. ปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก และมีความสัมพันธ์กับการติดตามและปรับปรุงแผนไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ระดับของประสบการณ์ทางการเงินที่มากขึ้น ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินที่มากขึ้นเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Moore (2003) กล่าวไว้ว่า ประสบการณ์ทางการเงิน คือการที่เคยทำธุรกรรมหรือมีประสบการณ์ในอดีตเกี่ยวกับเรื่องการเงิน เช่น การใช้บัตรเครดิต การกู้เงินจากสถาบันการเงินการรีไฟแนนซ์ การเช่าซื้อ การลงทุน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ประสบการณ์ทางการเงินของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับต่ำ เพราะฉะนั้นควรมีการอบรม รวมถึงส่งเสริมให้มีการหาความรู้เพิ่มเติมให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการเงินส่วนบุคคล รวมถึงมีการกระตุ้นให้ประชาชนหันมาสนใจเกี่ยวกับการเงินให้มากขึ้น

2. ควรมีการอบรมรวมถึงเผยแพร่เรื่องเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินอย่างเป็นทางการอย่างเป็นขั้นตอน รวมถึงการสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอย่างเป็นทางการมากขึ้น

3. ควรมีการสนับสนุนให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้มากขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อให้เกิดการตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงิน

4. ข้อคำถามในแบบสอบถามของการวิจัยมีจำนวนข้อมากถึง 67 ข้อ ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามเกิดความล้าและสับสนในการตอบคำถาม จึงอาจเกิดความผิดพลาดในการตอบแบบสอบถามได้

5. จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเงิน มีค่า r มากที่สุดที่ .22 ซึ่งแสดงว่าเป็นปัจจัยการบริหารการเงินที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมากที่สุด จึงควรมีการอบรมด้านการเงิน รวมถึงแจกเอกสารและบรรจุวิชาเกี่ยวกับการจัดการการเงินกับทุกกลุ่มวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการตั้งเป้าหมายทางการเงิน การให้ความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ทางการเงินที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาทำให้ไม่สามารถทราบพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของลูกค้าธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดอื่น ๆ ได้อย่างครบถ้วน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อทราบถึงพฤติกรรมและความต้องการของลูกค้าธนาคารพาณิชย์อย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น และเพื่อจะได้เป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อจะได้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าธนาคารพาณิชย์ได้อย่างครบถ้วนและตรงจุด

2. ควรมีการวิจัยเชิงทดลอง โดยนำกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในระดับต่ำ มาทำการทดลองโดยการนำตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ทางการเงินรวมถึงการเพิ่มเป้าหมายทางการเงินให้กับกลุ่มตัวอย่างว่าตัวแปรใดส่งผลต่อพฤติกรรมที่มากกว่ากัน

3. ควรมีการทดลองปัจจัยทางการเงินด้านอื่น ๆ เช่น การยอมรับความเสี่ยง มูลค่าเงินตามเวลา และด้านอื่น ๆ ว่าส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2553). **หลักสถิติ. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กุลฐูกาน ตั้งทิวาพร. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลทำงาน กรณีศึกษา พนักงานธนาคาร. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). **การจัดการการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.**
- จารุณี จอมโคกสูง. (2555). **การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากร อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.**
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2556). **ผลการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย ปี 2556. ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย.**
- _____. (2557). **ธนาคารพาณิชย์. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.bot.or.th> (มิถุนายน 2557).**
- รัชนีกร วงศ์จันทร์. (2553). **การบริหารการเงินส่วนบุคคล. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.**
- สันสนีย์ จันทะมงคล. (2550). **กระบวนการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของมัลลเทศก์ ที่ประกอบอาชีพในจังหวัดเชียงใหม่. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- ศิรินุช อินละคร. (2548). **การเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
- ศิริวรรณ ว่องวีรุฒ. (2552). **ทัศนคติและพฤติกรรมในการจัดการทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.**
- सानติ ศาสนปัจโชติ. (2552). **พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของพนักงานโรงงานผลิตเคมีและ ผงโลหะแห่งหนึ่งในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง. จังหวัดระยอง**
- สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. (2557). **การวางแผนทางการเงิน. [Online]. เข้าถึงได้จาก : [http:// www.aimc.or.th/en/03_faqs_detail_01_05.php](http://www.aimc.or.th/en/03_faqs_detail_01_05.php) (8 เมษายน 2557).**
- สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2552). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.**
- Kehiaian, Scott E. (2012). **Factors and behaviors that influence financial literacy in U.S. Households** Nova Southeastern University, ProQuest, UMI Dissertations Publishing..